

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۲/۱۴

نعمان دوست

دغه مي حالت دی، بي طبيب او بي درمانه يم

څنگه درته ووايم چي څومره پرېشانه يم
دومره پرېشانه يم چي ورک له خپله ځانه يم
تېره ورځ جومات مخي ته کټ ايښی و، خلک وو
ما ويل که دا زه يم او نور تللی له جهانه يم
داسي ډېر پېښ شوي چي خپل کور مي غلط کړی دی
دومره لالهانده يم او دومره سرگردانه يم
ويني چي يم ویده بنکارم، ویده چي یمه ويني یمه
دغه مي حالت دی، بي طبيب او بي درمانه يم
سيوری مي نږدې شي، ترې نه وډار شم او منډه کړم
خدای خبر چي ولي آن په خپل ځان بد گومانه يم
شپه وه، شرق باران و، زما ځاله يي را ړنگه کړه
خدايرو گيله من ډېر له باران او له توپانه يم
زه هغه گلاب يم چي په خوند د سپرلي پوه نشوم
زه خو ويرېدلی په سپرلي کي له خزانه يم
ياد مي شي روڼ ستوری وم، شغلي به خوریدي رانه
هېر مي دي چي څنگه غورځېدلی له اسمانه يم
تا سوي نارې کړي او زه ځوړند سر ولاړ ومه
و مرغی! بېوسه یمه خدايرو که ناځوانه يم
سري سترگي دي څار شم، زړه مي غواړي دواړه ښکل کړمه
څه وکړم (نعمانه) د حالاتو بنديوانه يم

نعمان دوست

۲۴/ ۱۱/ ۱۴۰۴